

Θαύμα της Αγίας Παρασκευής...

/ Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα

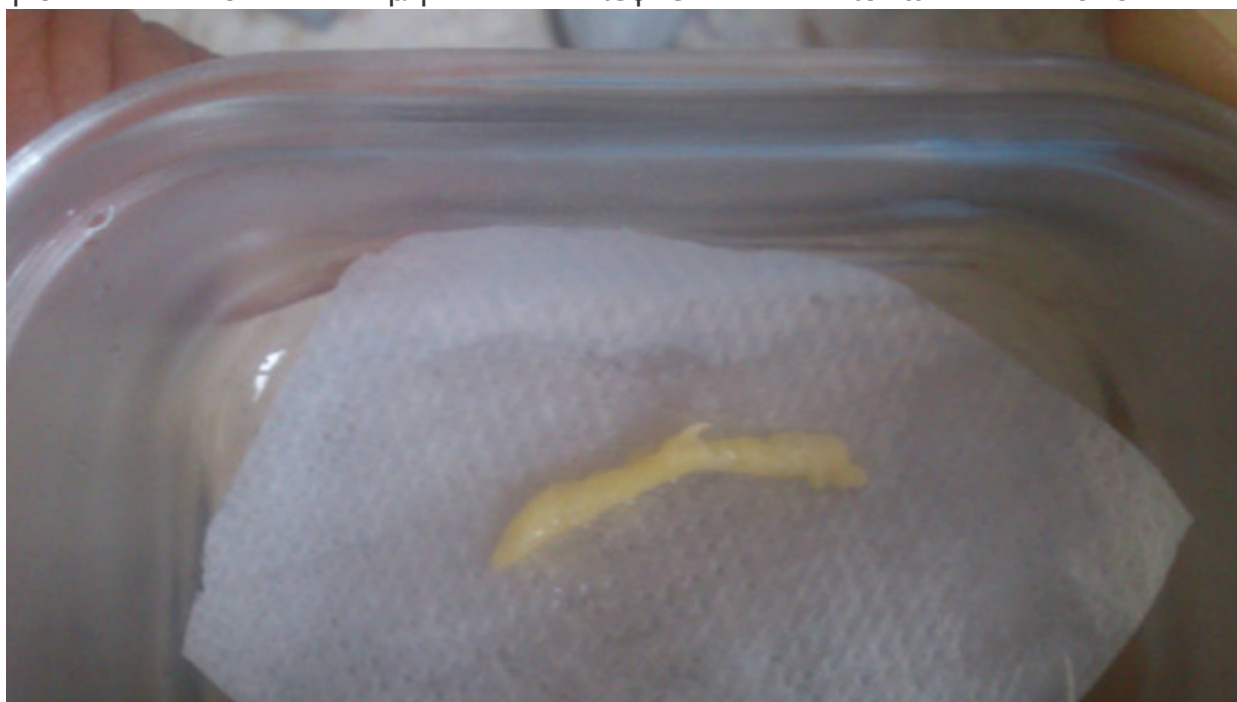

Ήμουν στον 7ο μήνα κύησης όταν άρχισε να δακρύζει διαρκώς το δεξί μου μάτι. Ήταν πολύ ενοχλητικό και μου προκαλούσε ζάλη και εκνευρισμό η θολή όραση.

Χειρουργός οφθαλμίατρος μου είπε πως είναι ήπιο σύμπτωμα μιας πάθησης επικίνδυνης, με θεραπεία δύσκολη συνήθως χειρουργική. Απόφραξη δακρυϊκού σωλήνα. Προσπάθησε να κάνει διάνοιξη με καθετηριασμό έτσι ώστε να αποφύγω το χειρουργείο. Το αποτέλεσμα ήταν αρνητικό. Μου είπε να κάνω υπομονή να βάζω τοπική αντιβίωση και ότι πρέπει να χειρουργηθώ πριν πρηστεί και προχωρήσει η ζημιά. Οφθαλμίατρος δεύτερος με συμβούλεψε και αυτός ότι πρέπει να κάνω χειρουργείο οπωσδήποτε. Έτσι πήγα σε μεγάλη κλινική, να με δει ένας κορυφαίος χειρουργός που έχει κάνει εξειδίκευση σε θέματα δακρυϊκού σωλήνα. Μετά από ενδελεχή έλεγχο μου είπε πως πρέπει να χειρουργηθώ γιατί αν δεν το κάνω είναι θέμα χρόνου η μόλυνση, πράγμα επικίνδυνο μιας και είναι κοντά στον εγκέφαλο. Συγκεκριμένα μου είπε πως είναι τσιμεντωμένο και δεν ανοίγει. Στο χειρουργείο θα έκανε παράκαμψη με ένα σωληνάκι απ' το δακρυϊκό πόρο ως τη μύτη και αυτό φυσικά σε συνεργασία με χειρουργό Ω.Ρ.Λ. Είναι κάτι που δεν μπορείς να αποφύγεις μιας και δεν υπάρχει άλλη μόνιμη θεραπεία. Επίσης αν μου πρηστεί το μάτι έστω και λίγο θα πάρω αμέσως τηλέφωνο για να μου δώσει βαρεία αντιβίωση γιατί όπως είπαμε είναι πολύ επικίνδυνο. Άρχισα να ψάχνω και μέσω γνωστού έρχομαι σε επαφή με μια κυρία που είχε περάσει το ίδιο το 2008 κάνοντας χειρουργείο στον

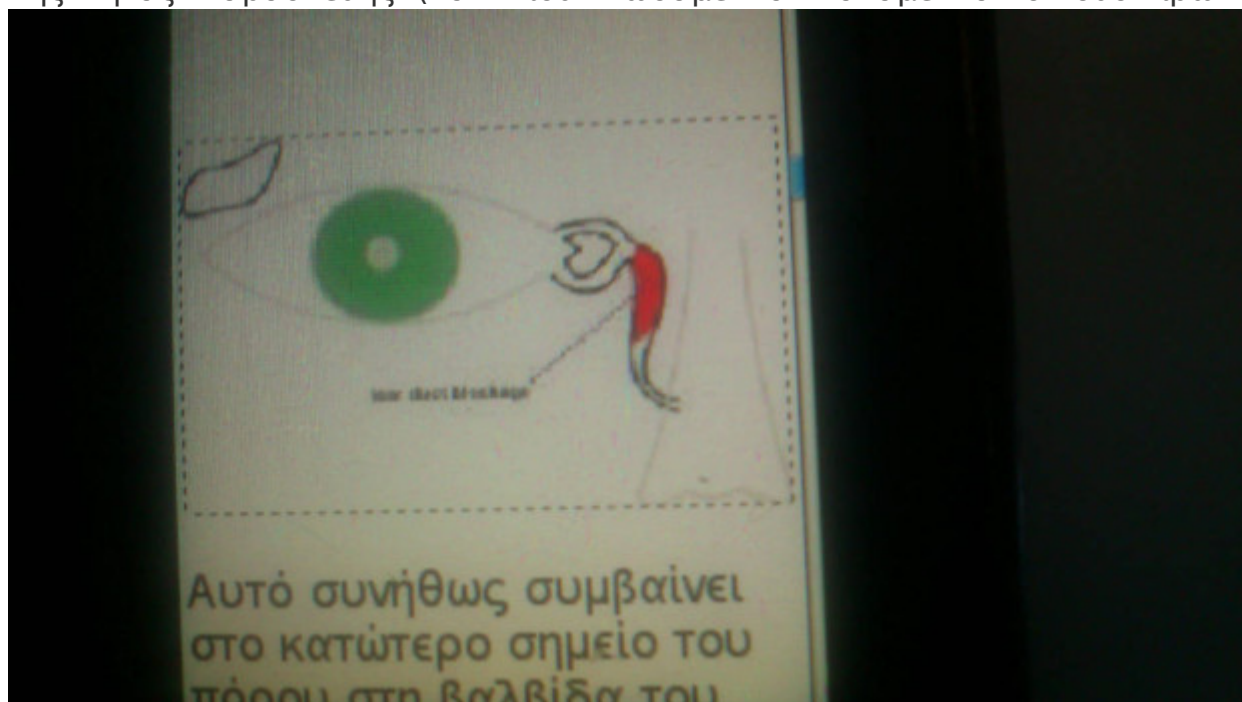
Ευαγγελισμό και στα δυο μάτια. Μου είπε και κείνη ακριβώς ότι και οι προηγούμενοι γιατροί. Εκείνης μάλιστα κινδύνεψε η ζωή της και ταλαιπωρήθηκε με επαναλαμβανόμενα χειρουργεία για ένα χρόνο.

Ήταν Παρασκευή βράδυ (19-4-2013) όταν μου είπε «σε παρακαλώ για να μην περάσεις όσα πέρασα και κινδυνέψεις, μόλις σου πρηστεί έστω και λίγο φύγε για εφημερεύων νοσοκομείο. Της απάντησα πως απόψε έχει ήδη ξεκινήσει να πρήζεται, πως φοβάμαι και δεν ξέρω τι να κάνω. Δεν ήθελα να πάρω ούτε βαρειά αντιβίωση ούτε χειρουργείο με γενική αναισθησία να κάνω, μιας και πια είχα γεννήσει και θήλαζα το μικρό μου αγοράκι. Το πρόβλημα όμως ήταν πολύ έντονο. Είχα ήδη 4 μήνες δακρύρροια, μου προκαλούσε ζαλάδα, θολή όραση και δυσκολευόμουν να φροντίσω το παιδί μου. Επίσης όταν το θήλαζα σκουπιζόμουν με χαρτί συνέχεια για να μην πέφτει πάνω στο μικρό.

Την άλλη μέρα Σάββατο (20-4-2013) ένιωθα πολύ χάλια. Το μάτι ήταν κόκκινο, γεμάτο τσίμπλες, είχε πρηστεί, είχε βαρύνει, δάκρυζε ασταμάτητα, έκαιγε και η όρασή μου ήταν ακόμη πιο θολή. Εκεί η υπομονή μου εξαντλήθηκε. Αρχισα να κλαίω και να λέω ότι ούτε το παιδί μου έχω καταφέρει να δω όπως είναι. Όλα τα βλέπω θολά και με ζαλίζουν τόσο καιρό. Τι θα κάνω...??? Ναι. Ξέρω ότι πρέπει να κάνω εγχείρηση, αλλά αυτό σημαίνει διακοπή θηλασμού, αφού θα κάνω ολική νάρκωση. Μου είπε τότε ο σύζυγός μου πως έχει κάνει τάμα στην Αγία Παρασκευή, να γίνω καλά χωρίς χειρουργείο και να προσευχηθώ κι εγώ. Μπήκα στο ίντερνετ και διάβασα το βίο Της. Την παρακάλεσα κι ακούμπησα το μάτι μου πάνω στην εικόνα που υπήρχε στο ίντερνετ (στο σπίτι δεν είχαμε εικόνα Της). Αμέσως ένιωσα δροσιά εκεί που έκαιγε το μάτι μου. Δεν ήθελα να πάρω το μάτι μου από την εικόνα της. Τέτοια ανακούφιση. Βέβαια σκέφτηκα πως είναι η ιδέα μου... Μετά

από λίγη ώρα, παίρνω να θηλάσω το παιδί, κάτι που με στεναχωρούσε, καθώς όταν έσκυβα να το κοιτάξω, έτρεχε ποτάμι το δάκρυ μου πάνω του. Ο σύζυγός μου απέναντι μου συζητούσε για έναν τέταρτο χειρουργό οφθαλμίατρο, που θα πηγαίναμε μες τη βδομάδα και πως μπορεί να μη χρειαστεί γιατί η Αγία Παρασκευή θα κάνει το θαύμα! Σκέφτηκα μακάρι. Ξαφνικά (εκείνη τη στιγμή) με πιάνει μια έντονη καταρροή απο τη μύτη. Νόμισα πως κόλλησα ίωση και είπα ωχ Χριστέ μου μόνο αυτό μου έλειπε τώρα. Ακολούθησε ένα έντονο φτέρνισμα και ξάφνικά νιώθω ότι πνίγομαι από κάτι πίσω στο λαιμό μου. Στην προσπάθειά μου να ελευθερωθώ κάνω ένα χαα και πετάγεται από το στόμα μου ένα κομμάτι συμπαγές μήκους 5 εκατοστών, πλάτους 4 χιλιοστών (μέτρηση από ειδικό χάρακα χειρουργού που το είδε μετά) σαν σκουλήκι, που είχε το σχήμα του δακρυϊκού σωλήνα όπως είναι στις φωτογραφίες των βιβλίων που είχα διαβάσει σχετικά το τελευταίο διάστημα. Τρομάξαμε και οι δυο και καταλάβαμε πως κάτι παράξενο έγινε. Εκείνη την ώρα ένιωσα έντονη δροσιά στο μάτι μου. Σταμάτησε να δακρύζει. Ξεπρήστηκε, έφυγε το βάρος, η θολή όραση, η ζάλη και η κολλώδης ουσία που σχημάτιζε τσίμπλες. Ναι. Καταλάβαμε τι έγινε και γονατίσαμε στη χάρη της Αγίας Παρασκευής (κάτι που νιώσαμε και κάναμε και οι δύο πρώτη φορά).

Έχουν περάσει τόσες μέρες και το μάτι μου είναι σαν να μην είχε ποτέ τίποτα. Κάθε πρωί που ξυπνάω σαστίζω συνειδητοποιώντας αυτό που έγινε. Οι γιατροί που επικοινωνήσα μαζί τους ενθουσιάστηκαν. Με ρώτησαν τι έκανα πριν και πως αυτό δεν έχει ξαναγίνει στην καριέρα τους και ούτε υπάρχει στη βιβλιογραφία. Μάλιστα μου ζήτησαν να το φωτογραφίσουν και να πάρουν δείγμα μιας και δεν ξέρουν τη σύστασή του, για να το παρουσιάσουν σε οφθαλμολογικά συνέδρια! Είναι κανονικό εκμαγείο δακρυϊκού σωλήνα όπως είπαν. Με ευχαρίστησαν κιόλας γιατί αυτό όπως

είπαν έχει επιστημονικό ενδιαφέρον. Επίσης παραδέχτηκαν πως έχω ιαθεί πλήρως! Πως αυτό δεν έχει ξαναγίνει και όταν τους είπα για την Αγία Παρασκευή, είπαν τι να πούμε συμβαίνουν κι αυτά. Εδώ η επιστήμη σηκώνει τα χέρια ψηλά και έκαναν το σταυρό τους. Ευχαριστώ την Αγία Παρασκευή που με βοήθησε είναι πραγματικά δίπλα μας, μας ακούει τόσο τόσο εύκολα κι απλά.

(Όλο αυτό που μου συνέβη ξέρω πως πρέπει να το μοιραστώ. Έγινε για κάποιο λόγο. Δεν είμαι η εκλεκτή του Θεού. Δεν γνωρίζω πολλά για πολλούς Αγίους όπως δεν ήξερα και για την Αγία Παρασκευή και λυπάμαι γι αυτό). Τώρα έμαθα. Μας ακούν και μας αγαπούν.

ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΖΑΧΑΡΙΑ ΕΤΩΝ 38

Πηγή: lavaron.gr